

ZUZANA CSONTOSOVÁ

MARCIPÁN MÁ VEĹKÝ PLÁN

ILUSTROVALA MARTA MÉSZÁROSOVÁ

Albatros

Marcipán má veľký plán

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatros.sk
www.albatrosmedia.sk

Zuzana Csontosová
Marcipán má veľký plán – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Albatros

ZUZANA CSONTOSOVÁ
ILUSTROVALA MARTA MÉSZÁROSOVÁ

MARCIPÁN MÁ VEĹKÝ PLÁN

Albatros

1

Pani Uličková je staršia dáma, ktorá žije na kraji mesta so svojím maznáčikom Marcipánom. Je to tá najstarostlivejšia majiteľka psíka, akú si viete predstaviť. Po príchode zvonku Marcipánovi poutiera všetky labky a dvakrát do týždňa ho celého vykúpe. Potom mu vykefuje bieložlatú srst' a usadí ho na vyšívajúcu podušku so strapcami. Podušku mu umiestnila pred oknom, odkiaľ má Marcipán obľúbený výhľad na rieku a les.

Pravdaže, opäťky pani Uličkovej lesnú cestičku nikdy nezakúsia. Na čo by aj, keď všetko pekne vidí z okna svojho pohodlného bytíka. Najradšej je, keď pije kávičku a popritom nežne hladká psíka za uškami alebo keď spolu pozerajú televíziu a Marcipán si zloží hlavu na jej kolená. Každý deň mu vraví: „Tak pod', Marcipánko, je čas na naše malé dobrodružstvo. Vyjdeme si spolu do uličiek.“ To znamená, že prejdú susednou ulicou a usadia sa v cukrárni Maškrtná Alenka, kde si pani Uličková objedná obľúbený marcipánový dezert Mozart a štvornohému priateľovi kúpi keksík v tvare kosti.

V nedeľu k sebe pani Uličková pozýva kamarátky na kávu a — na to je obzvlášť hrdá — zakaždým ich pohostí novým druhom zákuska. Všetky priateľky pani Uličkovej milujú jej zákusky a milujú aj Marcipána. Len čo vstúpia do vyupratovanej obývačky, hladkajú Marcipánka za uškami a obdivujú jeho lesklú voňavú srst.

Určite by ste si mysleli, že Marcipánko je roztomilá čivava alebo pudlík. Aj ja by som si ho tak predstavila. No v skutočnosti je to trochu inak. Marcipán má asi štyridsať kíľ, a keď sa postaví na zadné, labkami sa oprie o plecia dospelého človeka! Je to urastený biely labrador. Inými slovami, poriadny kus chlapa, ehm, chcela som napísať psa.

To len pani Uličková sa tvári, akoby to bol malý bytový psík, ktorý má celý deň polihovať na poduške v obývačke. A tak sa k nemu aj správa. Marcipán je skrátka jej roztomilý ňufko, veľká radosť a pýcha. Trávi s ním väčšinu času, a keď sa mu práve nevenuje, študuje letáky o zľavách v miestnych obchodoch, gurmánsky magazín o pečení a televízny program.

A tak ubieha jeden týždeň za druhým, každý rovnako.

Pani Uličkovú vytrhne z jej zvykov iba chrípka, hoci ako sa zdá, aj tú dostáva pravidelne — vždy v marci a septembri, keď sa najviac mení počasie.

Aj teraz zaľahla do postele, pila jeden čaj za druhým, stonala, kašľala a kýchala. A pozerala televíziu už doobeda. Marcipán pri nej so znudeným výrazom podriemkaval na po-duške. Zrazu sa ozval zvonček.

„Poštárka!“ natešene vykrikla pani Uličková a ponáhľala sa otvoriť, hoci predtým si sťažovala, že nevládze ani len vstať z postele.

Marcipán by spokojne driel d ďalej, no z televízora sa spustil krik. Ktosi volal o pomoc. Bol to starší chlapec, ktorý sa začal topiť. Spočiatku neplával ďaleko od brehu, ale vlny na mori sa dvihli a unášali ho preč. Vedel síce plávať a silou-mocou sa snažil dostať späť, ale nešlo mu to a sily ho začali opúšťať.

„Pomóóóc, pomóóóc!“ kričal najhlasnejšie, ako vládol.

Medzitým sa vrátila pani Uličková s balíkom v ruke. Prekvapilo ju, s akým napätím Marcipán sledoval program.